

Η νέα απειλή για τον Δία και τ' αδέρφια του λεγόταν Τυφώνας! Τον γέννησε η Γη: «Όταν είδε ότι οι Τιτάνες κλείστηκαν στα Τάρταρα», γράφει ο Ησίοδος. «Όταν εξοντώθηκαν οι Γίγαντες», λέει ο Απολλόδωρος που μάλλον έχει το δίκιο. Όταν σκοτώθηκαν τα παιδιά της, οι Γίγαντες, «η Γη θύμωσε ακόμα πιο πολύ» με τον Δία και τους άλλους, αφηγείται ο Απολλόδωρος. Για να εκδικηθεί, πήγε και βρήκε τον Τάρταρο κι έκανε έρωτα μαζί του. Φυσικά, έμεινε έγκυος. Γεννήθηκε ο Τυφώνας. Ο Ησίοδος τον περιγράφει:

Τα δυνατά χέρια του δούλευαν ακατάπαυστα. Τα πόδια του ήταν ακούραστα. Πάνω στους ώμους του ξεπρόβαλλαν εκατό κεφάλια δράκου με μαύρες γλώσσες. Από τα (διακόσια) μάτια έβγαιναν εκτυφλωτικές φλόγες. Κι από τα (εκατό) στόματα έβγαιναν βρυχηθμοί διαπεραστικοί (άλλοτε με τον ήχο της φωνής του ταύρου, άλλοτε του λιονταριού ή του σκυλιού) που έκαναν και τους θεούς ακόμα να μην μπορούν να τους ακούν.

Ο Απολλόδωρος προσθέτει ότι από τα κεφάλια ως τους μηρούς είχε ανθρώπινη όψη. Από εκεί και κάτω, φιδίσια: Αμέτρητες οχιές κουλουριάζονταν κι έφταναν ως το ύψος των κεφαλιών του και σφύριζαν απαίσια. Το ύψος του έφτανε ως τα αστέρια. Το ένα του χέρι ακουμπούσε στην Ανατολή και το άλλο στη Δύση.

Ο κινούμενος αυτός όλεθρος δεν ξεκίνησε αμέσως να ανατρέψει τους θεούς. Η καλή του τον περίμενε, όμοια κι αντάξιά του. Ήταν η Έχιδνα. Από σπουδαία γενιά.

Ήδη, ανάμεσα στα παιδιά της Γης και του Πόντου, αναφέρθηκαν ο Φόρκυς και η Κητώ. Παιδιά τους ήταν οι Γερόντισσες και οι Γοργόνες. Μια από τις Γοργόνες ήταν η Μέδουσα που της έτυχε να κοιμηθεί με τον θεό Ποσειδώνα. Όταν ο Περσέας αποκεφάλισε την Μέδουσα, από το αίμα της ξεπετάχτηκαν ο Χρυσάορας και το φτερωτό άλογο, ο Πήγασος. Ο Χρυσάορας έσμιξε με την Καλλιρρόη, κόρη του Ωκεανού από την Τηθή, μια από τις Ωκεανίδες. Γεννήθηκαν ο τρισώματος Γηρυόνης που έμελλε να παιδέψει τον Ηρακλή και η Έχιδνα: .

Γιγάντια και φτερωτή. Από τη μέση και πάνω ήταν μια πανέμορφη γυναίκα με αστραφτερά μάτια. Από την μέση και κάτω, ήταν τεράστιο φίδι, που καταβρόχθιζε τα θύματά του ζωντανά. Κατά τον Ησίοδο, ζούσε σ' ένα παλάτι μακριά από θεούς και ανθρώπους. Κατά

τον Όμηρο, σε μια σπηλιά, επίσης μακριά από θεούς και ανθρώπους. Και η σπηλιά αυτή ήταν η κατοικία του Τυφώνα.

Η Έχιδνα έμελλε να σκοτωθεί στον ύπνο της από τον Άργο, αυτόν που είχε μάτια σε όλο του το σώμα. Όσο όμως να γίνουν όλα αυτά, ο τόπος είχε ξεκαθαρίσει από τους λοιπούς Γίγαντες που κυκλοφορούσαν. Επειδή δεν ήταν μόνο η Γη που γεννούσε Γίγαντες. .

Από το πάντρεμα του Τυφώνα με την Έχιδνα, γεννήθηκαν περίεργα παιδιά: Πρώτα απ' όλα οι δυο φοβεροί σκύλοι, ο δικέφαλος Όρθρος ή Όρθος που έμελλε να φυλάει τα κοπάδια του Γηρυόνη κι ο Κέρβερος με τα τρία ή πενήντα κεφάλια που έμελλε να φυλάει τις ψυχές των νεκρών στον Άδη. Γεννήθηκαν ακόμα η Λερναία Ύδρα, την οποία έμελλε να αντιμετωπίσει ο Ηρακλής σε έναν από τους άθλους του, η Χίμαιρα που θα αντιμετώπιζε τον Βελλεροφόντη και ο Λάδωνας με τα εκατό κεφάλια (αν και κάποιοι τον θέλουν αδελφό της Έχιδνας ή γιο της Γης), δράκος ή φίδι που φύλαγε τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Γεννήθηκαν επίσης η Σκύλλα που θα ταλαιπωρούσε τον Οδυσσέα και το όρνεο που θα έτρωγε το συκώτι του Προμηθέα. Κι ακόμα, η Φαία, το τρομερό θηλυκό αγριογούρουνο που γέννησε τους Ερυμάνθιο και Καλυδώνιο κάπρους κι έμελλε να αφανιστεί από τον Θησέα. Η ίδια η Έχιδνα έσμιξε με τον Όρθρο κι απέκτησε μαζί του τη Σφιγγα που αντιμετώπισε ο Οιδίποδας και το λιοντάρι της Νεμέας με το οποίο συγκρούστηκε ο Ηρακλής.

(τελευταία επεξεργασία, 5 Σεπτεμβρίου 2020)